

Tarinan kertoo:
Kalevi Uusimäki
Ruotsalo

Lanttikivi

Oikhen ohta krutusa ja vihasen näkösenäki funteeraan ja freistaan panna puustaveita peräkanaa kon viälä sev verran höykäsä, että pystyy pännää hantteeraahan. Kolis niin kolokosti sitä rikuneeraamista tuata maaliman menua ihmehellesä, ko oikhen selekäpiitä joskus karmii ko niin palijosa se huuti puuttuu.

Kyllä niin monesa tyäsä siätäs vähä etukätheen jo värteerata ja räknätä ropheita ennenkö lisää tuahia kiskoo.

Ko net tuhannen näköset, en paremmin tuu ja sano, pilippus sen juhulallisen Lanttikiven siinä Ingalsuan taloin likellä Lanttimäjesä Kirkkotiän varresa aivan tuhannen palasiks. Sei olis siinä olluk kenenkään eesä omalla mäjellääs kolis vähemmän taitamattomasti siinä kohojasa koitetu huushollata. Mutta kon pitäny jokhaisesa kääntheesä niin kolokosti isotella ja näyttää mahtiaas, niin sei tuammonenkaan kivi, jolloli melekheen uhurikiven koko ja maininkeja jo kaukaa, saannu olla tiän timpraajilta rauhasa. Net öysäs koko Lanttimäjen peltoinees päivinees autoinkytyille ja kulijettivat miälestääs paremphan paikhan ko mihin luaja oli sen aikanaas tällänny.

Siinei ollu kivelle enään muka paikkaa, siks se piti särkiä koi jaksanheet sitä ehejänä kulijettaa. Kyllä siihen kiven maine viälä jäi, sitä net kelevottomat ei pystynny muuhalle siirtähän.

Soli mahajottoman komia kivi. Se sivu jokoli tiällepäin oli ainaki kolome ja puali kyynärää korkia, ja melekheen saman verran leviä. Se kiven päälystä oli tasanen, melekheen ko laattia jota piisas kolomisen kyynärää joka ilimansuunthaan. Siinä tiän pualisesa seinäsä oli liki tuumaa syvä ura aivan ylhäältä lähtein alas maahan, ja siinä kiven alla semmonen piäni onkalo niinkö lualan suu, että käsi meni melekhen olokapäätä myäti sinne kiven alle.

Sikiänä sitä kiviä vähä pelijäthinki varsinki pimiäsä. Vanahat ihmiset pruukas praatata, että ennen vanahaan ko kaikkia ihmheellistä viälä tapahtu, niin paholainen, ihte se sarvipää istu tulikivenkatkunen piippu suusa siälä kiven tasasella katolla ja fyrräs lantteja sitä uraa pitkin alas, ja net meni sinne lualhan kiven alla. Kyllä siinä rehisti jotaki perää saattaa olla siinä praatinkisa, ko siältä kiven alta on kuulemma joku löytännykki lantteja. Niitä koitethin ihte kuki siältä kollata ko sivu kulijethin. Koitethin niitä fyrrätäkki ja kyllä net noolisti pyäriki. Joitaki kävi fyrräämäsä ja kollimasa lantteja, olisko se paholainen ihtekki käynny, sitä en osaa mennä arenteeraahan.

Sei ollu ollenkaan aivan pystösuara se uraseinä, mutta soli pikkusen viisto, että siinä lantti hyvin fyrräs urasa eikä pujonnu suarhan alas. Ei sitä tiäjä kuinka iso lanttiprööti siälolis ollu kiven alla kolis saannu sen väännetyks ehejänä pois paikoiltaas. Ko net präsähyytti sen hajallees, niin siinä lantikki sai kyytiä ja leesivät taivhaan tuulhin.

Kyllä siinon paholainen joutunnu vuasituhansia fyrräähän lantteja ennenkö son semmonen ura sillä konstilla siihen kivehen tullu. Mutta miksei, onhan sillä vanahalla

kehenolla ollu aikaa. On ainakin sillon ollup pois muusta pahuujentevosta. Vanahahan son hyväkäs ihtekki ko mikä, ja täynä kelijuja kommervenkkejä ollu aina.

Mutta millä koostilla se ura siihen kivenhen on tullu, siton koitettu fäsätä selevityksiä vaikka minkälaisia, muttei oo oikheen vain klaaraintunnu. Sitäki on funteerattu, että joku kallion terävä piikki olis uran tehenny sillon ko se kolokko maajää on trajannu sitä kiviä paikoillees siihen tiänposkhen Lanttimäjesä.

Se ura oli kyllä niin suara, että solis saattannu silläki trykkäämisellä tulla. Ja jos se paholainen sitte hoksas, että millä konstilla sitä hyäjyntäis, ja sitte ruvennu ja fyrränny sen oikiahan muathoos. Ei se oikhen ryäkön tulosvastuullista semmonenkaan afääri oo ollu, mutta koko lailla klookin näköstä kyllä, ja sille isännälle varmasti aivan kelevollista.

Sitäki kyllä on funteerattu, että jos ukon vaaja on iskenny kiven kylykhen. Solis kyllä kans pystynny krookkihan sen kolon sinne kiven alle ja tehenny sen lanttivaraston.

Ei soo kyllä ainua arvotus täsä pahasa ja hoperosa maalimasa. Se vain vissi, että kivi nyt on pois vanahalta tutulta paikaltaas, eikä ihmiset saa sitä enään ihailuks. Vanahemmat ihmiset sen kyllä vielä hyvästi muistaa, ja saattai vaikka jollaki olla kätöksäas valokuvaki. Jos semmonen löytys, niin olis sopeva tällätä kaikkein nähtäville.

Hankrankki